

Ի Մ ԽՈՍՔԸ

«Էջմիածին» հանդեսի խմբագրությունը պ. Արշակ Ալպոյաճյանի այս նամակը տպագրելուց առաջ հաճել էր ինձ ուղարկել կարդալու և ասելու իմ խոսքը:

Նա շատ բան շունեմ ասելու կամ բանալեմ սկսելու հարգելի նամակագրի հետ: Ստեփաննոս Սալմաստեցուն իբր անմիջապես հաջորդող Ստեփաննոս Առնշեցի կոչված կաթողիկոսի գոյությունը ինձ համար կատարելապես նորություն էր: Նրա անունը հայոց կաթողիկոսների ցուցակներում ոչ մի տեղ չի հիշատակված, թեև ուղ որպես աթոռակից: Նրա մասին տեղեկություն չունի և մի աշնպիսի բաղձահրմուտ հեղինակ, ինչպիսին Օրմանյանն է: Եթե այժմ մեր բանասիրության մեջ նրան է եկել և հաստատվում է 16-րդ դարում Եվրոպայում իրեն կաթողիկոս անվանող մի աշղպիսի անձնավորություն, ապա այդ Չըպլախը, իմ կարծիքով, եղել

է մի ինքնակոչ և «կեղծ խոստումներ» անող մի մարդ: Վերջապես այդ ինչ կաթողիկոս է, որի մասին տեղեկություն չունի նույնիսկ Էջմիածինը: Գալով Ստեփաննոս Սալմաստեցու 1551 թ. Եվրոպայից Ղրիմի վրայով Էջմիածին վերադառնալուն, այդ տեղեկությունն առնված է Օրմանյանից, որ ասում է՝ «Սալմաստեցին իր ուղևորությունը շարունակեց ցամաքի ճամպայով և Կաֆա... հանդիպելով՝ Էջմիածին դարձավ 1551 տարվա մեջ» («Ազգագրատուն» ք. էջ 2241):

Գ. ԼԵՎՈՆՅԱՆ

Խմբագրությունը սպառված է համարում այս նյութի շուրջը եղած մտքերի փոխանակությունը:

ԽՄԲ.